

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségre felépíthessük!”

MÉGIS

2024. október KÜLÖNSZÁM

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy,
MÉGIS TEDD A JÓT!” (Kalkuttai Szent Teréz)

SZENT II. JÁNOS PÁL TEMPLOM BÚCSÚJA

PÁTY, 2024. OKTÓBER 20.

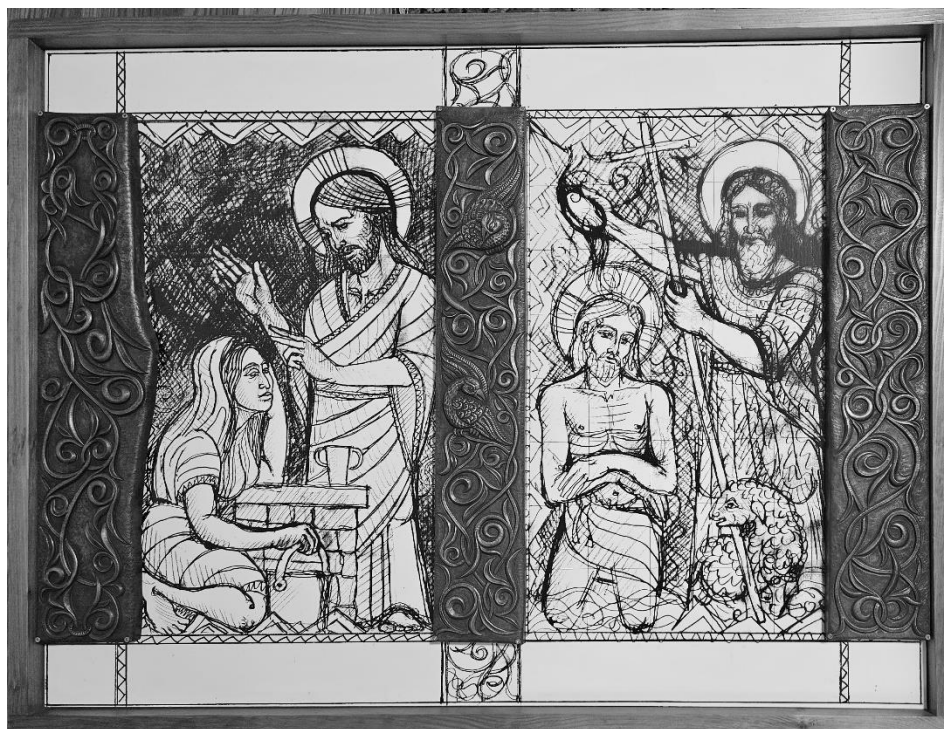
**A MÉGIS KÜLÖNSZÁMA A TEMPLOM TERMEINEK
MEGÁLDÁSA ÉS ELNEVEZÉSE ALKALMÁBÓL**

Kedves Testvérek!

A pátyi Szent II. János Pál pápa templom felszentelését 2019 áprilisában ünnepeltük, hosszú évekig tartó építkezést követően. Azóta is igyekszünk alakítani a templomunkat, aminek kiemelkedő állomása volt a Pantokrátor Krisztus felfüggesztése a szentélybe, 2023 pünkösd ünnepére, amit a templomot felszentelő Spányi Antal megyéspüspök áldott meg. 2023 év végén tervbe vettük, hogy a templom négy nagy termét elnevezzük. A Mégis 2023. évi karácsonyi számában kértünk erre javaslatokat, amelyek alapján a képviselőtestület 2024 elején úgy döntött, hogy a termeket olyan személyekről nevezzük el, akiknek jelentős szerepe volt a közösség életében. A választás Feszty Masa festőművészre, Ozsvári Csabára ötvösművészre, Takács Nándor megyéspüspökre és Zsolnay Béla plébánosra esett.

Feszty Masa festette az előző kápolna oltárképét, amely a földszinti nagyteremben látható. A nagyterem elnevezése órála emléket állít a kápolnának, mindazoknak, akik ezen oltárkép előtt részesültek a szentségekben, keresztség, elsőáldozás, bérálás és házasságkötés, és azoknak, akikért ezen oltár előtt mutattak be szentmisét hosszú évtizedeken át.

Ozsvári Csaba bronz kaput tervezett az épülő templomba, amelyekből az elkészült kazetták a templomban láthatók és a Pantokrátor Krisztust is a váratlan halála miatt el nem készült bronz kapujának terve ihlette. A bűnbánat szentségének kiszolgáltatására is használt terem elnevezése órála emléket állít mindazoknak, akik művészi munkájukkal hozzájárultak gyönyörű templomunk felépítéséhez. Ebbe a terembe lesz elhelyezve eredeti rajza két kazettáról, amely Schumi-csky András ajándéka a közösségnek.

Takács Nándor székesfehérvári megyéspüspök tette le 2000-ben a templomunk alapkövét. Az emeleti nagyterem róla való elnevezése emléket állít a székesfehérvári egyházmegye egykori főpásztorainak is, akik a XX. század harmincas éveitől kezdve gondoskodtak Páty hívő közösségéről.

Zsolnay Béla plébános hozta létre az új templom építését támogató alapítványt, és állt a templomépítés élére. Az emeleti könyvtárszoba róla való elnevezése emléket állít mindazoknak az atyáknak, akik Pátyon működtek, és lelkipásztori munkájukkal az élő kövekből épülő közösségért fáradoztak.

Templomunk védőszentjének, Szent II. János Pál pápának idei ünnepe, október 20-án kínált alkalmat arra, hogy megtartsuk a termek elnevezésének ünnepét és a többi teremre is kerüljön kiírás. A termek névadóit feltüntető táblák mellett a termekbe elhelyezzük életrajzukat fényképükkel együtt. Az életrajzok végén vastagon szedett rész tünteti fel a névadó kapcsolatát a pátyi templommal. A névtáblák és az életrajzok formáját a templom tervezője, Gutowski Robert Ybl Miklós-díjas építész, tervezte, a táblák kivitelezésüket és felszerelését a Pont-Olyan Kft. végezte. A búcsú ünnepére többek között meghívtuk Feszty Masa és Zsolnay Béla rokonait, valamint Ozsvári Csaba feleségét. Egyházmegyénk főpásztora, Spányi Antal megyéspüspök az alábbi üzenetet küldte:

„Köszönöm a meghívást a pátyi október 20-ra tervezett ünnepségre. Sajnos az eseményen nem tudok részt venni. Kívánok szép és tartalmas ünneplést!”

A búcsú ünnepére készült a Mégis ezen külön száma, amelyben olvashatók a termek névadóinak életrajzai és benne van az a fényképük is, amely a róluk elnevezett terembe került elhelyezésre. Szeretettel nyújtjuk át mindnyájatoknak e búcsúi nap emlékére. A termek elnevezésével hálásan gondoljunk mindazokra, akik bármilyen módon hozzájárultak templomunk felépítéséhez és buzdítson bennünket ez az ünnep arra, hogy életünkkel egyre jobban megfeleljünk annak a névnek: Jézus Krisztus tanítványainak neveznek bennünket.

Páty, 2024. október

Gábor atya és László atya

Takács Nándor (1927-2016)

székesfehérvári megyéspüspök

Rábacsanakon született 1927. január 15-én, egyszerű, tízgyermekes földműves családban. Középfokú tanulmányait a karmelita rend kisszemináriumában végezte. 1942-ben lépett a rend közösségébe, ahol a Jusztin szerzetesi nevet kapta. 1943-ban tette le az első, 1948-ban pedig az örökfogadalmát. A szerzetesrend keszthelyi főiskoláján tanult tovább, 1950-ben – amikor rendjének működési engedélyét megvonta az állam – Budapesten, a Központi Szemináriumban folytatta tanulmányait. 1951. október 28-án szentelték a győri egyházmegye papjává. Papp Kálmán püspök tanulmányi szabadságra küldte, teológiai doktorátust szerzett. 1954-től 1959 februárjáig a Központi Szeminárium énektanára és prefektusa, amikor állami nyomásra a kispapok döntő többségével együtt tanáraikat is kizárták az intézményből. Az Állami Egyházügyi Hivatal ekkor a papi működéstől is eltiltotta: 1959-1973 között kántorként szolgált Gyöngyösön, Dömsödön, Csornán és Albertfalván. 1973-ban kapott újra papi beosztást: magyaróvári káplán

lett, 1978-tól Tatabánya-Alsógalla plébánosa. 1980-ban tiszteletbeli esperesi címet kapott. 1986-tól a győri szeminárium tanára és spirituálisa-lelki vezetője lett.

1988. december 30-án II. János Pál pápa carcabiai címzetes püspöknek és székesfehérvári segédpüspöknek nevezte ki. Paskai László bíboros, prímás, esztergomi érsek Esztergomban szentelte püspökké 1989. február 11-én. 1990 márciusában a Szentatya koadjutor püspökké nevezte ki, majd Szakos Gyula megyéspüspök nyugállományba vonulásakor, 1991 őszén vette át az egyházmegye kormányzását. Szerzetesi múltjára építve az egyházmegye életébe igyekezett bevonni a szerzeteseket. Fontosnak tartotta a világiak részvételét a hitoktatásban. Két lelkigyakorlatos ház, valamint egy Továbbképző Központ létesítésével bővült püspökségének ideje alatt a papság és a világiak evangelizációs tevékenysége. Gondja volt a katolikus óvodákra és iskolákra, amik között a legjelentősebb Zsámbékon a katolikus főiskola létrehozása volt. Az ingatlanrendezés során az egyházmegye tulajdonába visszakerült a nagy múltú kulturális központ, a székesfehérvári Szent István Művelődési Ház, amely helyet ad az egyházmegyei hitoktató képzőnek is. 1997. június 24-28 között egyházmegyei zsinatot tartott, Mindent megújítani Krisztusban! jelszóval. Irányítása alatt a rendszerváltás adta lehetőséggel élve nagyszabású templomrekonstrukciók indultak. Új templomok épültek a hajdani úgynevezett – szocialista városokban: Dunaújvárosban, Százhalombattán, Oroszlányban. A Magyar Katolikus Püspöki Konferenciában a Karitás ügyeinek volt képviselője, az Országos Magyar Cecília püspökelnökeként pedig a liturgikus zene ügyének a felelőse. 2000-ben Fejér Megye, 2001-ben Székesfehérvár Városa tüntette ki díszpolgári címmel. A kezdeményezésére újjászervezett és megnyitott Egyházmegyei Múzeum kiállításai az egyházi műtárgyak bemutatásával a magyar nemzet egyetememes kultúráját gyarapítva hirdetik a keresztény hit művészi teremtő erejét.

2003 áprilisában fogadta el a Szentatya nyugdíjazási kérelmét, mely után utódja hivatalba lépéséig apostoli kormányzóként irányította az egyházmegyét. Nyugdíjas éveit a székesfehérvári Országos Papi Otthonban töltötte. Szentségekkel megerősítve 2016. július 11-én hunyt el. A székesegyház altemplomában helyezték nyugalomra. Püspöki jelmondata jellemezte szolgálatát: Caritate Christi - fidelitate Mariae; vagyis: Krisztus szeretetével, Mária hűségével.

A pátyi Szent II. János Pál pápa templom hívő közössége neki köszöni, hogy 2000. június 17-én szentmise keretében megáldotta és letette a templom alapkövét.

Feszty Masa (1894-1979)

festő

Budapesten született 1894. január 31., a Feszty család sarjaként. Édesapjának, martosi Feszty Árpád (1856–1914) festőművésznek fő alkotása a magyarok bejövételét ábrázoló monumentális körkép, amely 1893-1894-ben készült a millenniumi kiállításra. Édesanyja Jókai Róza (1861–1936) szintén festőművész volt, akinek a nagyanyját Laborfalvy Rózát (1817-1886), a híres színművészt 1848-ban feleségül vette Jókai Mór (1825-1904), aki Jókai Rozát örökbe fogadta és a nevére vette. Feszty Masa így édesanyja révén Jókai Mór nem vér szerinti unokája volt.

Szüleitől tanulta a festészetet. Édesanyjával sokat járt külföldi képtárakba. Különösen Botticelli, Lippi, Fra Angelico hatott rá. Elvégezte az Iparművészeti Főiskolát, ahol Szablya-Frischauf Ferenc tanítványa volt. Ezután Münchenben, illetve édesapja 1904-ben bekövetkezett halála után Firenzében folytatta tanulmányait és teljesítette ki művészetét.

Első festői kiállítását 1922-ben az Ernst Múzeumban rendezték. 1928–1931 között kollektív kiállításokon mutatta be műveit. 1930-ban festette meg élete első nagyobb vallásos jellegű művét, Kis Szent Teréz képét a Rezső téri Magyaraok Nagyasszonya-templomnak. Hatalmas sikere több, mint száz oltárkép és szentkép megrendeléséhez vezetett. Leginkább vallásos tárgyú képeket, portrékat és tájképeket festett. Művészetére a reneszánsz kori itáliai művészet hatott. Képein a rajzok ünnepélyes színvilága díszes hatással jelent meg. Kompozíciói kiegyensúlyozottak, tájképei barátságosak. Édesanyjáról és Kallós Ede szobrászról készített portréit a Magyar Nemzeti Galéria őrzi. Oltárképei láthatóak Budapesten, a Baross Gábor-telepi Jézus Szíve-templomban, a remetekertvárosi Szentlélek-templomban, az óbudai Szentháromság-templomban. Több képe van a budapesti piarista rendházban és a gimnáziumban. Oltárképet készített többek között Nagymagyar, Pilisszántó, Pilisszentiván, Rácalmás, Tököl katolikus és Albertirsa evangélikus templomába.

1936-ban idős édesanyja tragikus halállal végződő tűzbalesete miatt összeomlott. Felépülése után teljesen az isteni transzcendens felé fordult. Fáradhatatlanul készítette műveit háborúval, kommunista vallásüldözéssel dacolva, éhbérért vagy akár ingyen is.

Élete utolsó két és fél évére a Borsod megyei Domaházára költözött. Mindig élő modell után dolgozott, különösen a szemek ábrázolásában alkotott nagyot. Embereket, állatokat különösen nagy szeretettel festett. Sorban ajándékozta oda dedikált képeit azoknak, akiket élete végső állomásán megkedvelt, ahogy tette ezt korábban is. Zenét is szerető, fáradhatatlanul munkálkodó művész volt.

1979. március 1-jén az ózdi kórházban hunyt el, domaházai búcsúztatása után, a Kerepesi temetőbe, dédanyja és édesanyja közös sírjába temették.

A pátyi Szent II. János Pál pápa egyházközség neki köszönheti a korábbi templomba készített oltárképét, amely Szűz Máriát ábrázolja a kis Jézussal. Németh K. János (1920-1987) plébánosi működése elején hívta el Feszty Máté Pátyra, helyszíni szemlére, aki látogatás alkalmával a helyi ministránsok között keresett modellt a kis Jézus megfestéséhez, de nem talált. Szokása szerint szétnézett a környéken, hogy azt is megfesse az oltárképen. Ezért látható a Szűz Mária mögött az oltárképen a háttérben egy kis templom. A visszaemlékezések szerint az alkotás 1952-ben készült el. Ez egybe vág azzal, hogy Németh K. János 1951 és 1953 között volt plébános Pátyon. Az oltár bal szárnyán egy ifjú látható karddal, Szent Imre herceg, a jobb szárnyán pedig egy püspök pásztorbottal és könyvvel a kezében, feltehetően a Imre herceg nevelője, Szent Gellért. A becsukott oltárszárnyakon kívül pedig egymás felé néző, térdelő angyalok.

Oszvári Csaba (1963-2009)

ötvösművész

Budapesten született 1963. július 25-én. A Magyar Iparművészeti Főiskolán tanult 1982-1987 között. Diplomamunkája a csemeszkopácsi templom (Vas vármegye) déli kapujának megalkotása volt, ami bátor választás volt a rendszerváltás előtt. Ez a kapu lett művészetének kiindulópontja, amelyen már megjelentek egyéni stílusának csírái. Legközelebb ehhez a hévízgyörki Szent Márton-kapu (1988), a ceglédi tabernákulum (1989), valamint az 1986-ban készült máltai kápolna keresztje áll. A nyolcvanas évekbeli megmunkálási módját, amely még főiskolai mesterének hatását hordozza, a kilencvenes évek közepétől figuratívabb, szelídebb, az isteni szépet jobban előtérbe helyező ábrázolási mód váltotta fel. Átmeneti stíluskorszakának legszebb példái a dallasi ciszterci szerzetesek számára készített monstancia (1994), valamint a Vácra (1994) és Zircre (1995) készített misekönyvborítói. Nevét a széles nyilvánosság akkor ismerte meg, amikor 1991-ben II. János Pál pápa első magyarországi látogatásán a magyar papságtól az általa készített evangéliumoskönyv-borítót kapta ajándékba, amelyet a Vatikánban azóta is használnak.

Szerte az országban és külföldön kelyhek, misekönyv-borítók, ereklyetartók, szentségtartók, kapuk hirdetik különleges és egyedi munkásságát. Többek között

a Váci Egyházmegyében Keszthelyi Ferenc püspök megrendelésére, a Vatikánban 1997-ben Apor Vilmos és 2003-ban Batthyány-Strattmann László boldoggá avatására készített ereklyetartók. Karl Joseph Rauber c. érsek pápai nuncius megrendelésére készített liturgikus tárgyak a budapesti és a brüsszeli nunciatúrákon. Általa készített evangéliumos könyv-borítót kapott ajándékba Paskai László bíboros (1997), mellkeresztet Joseph Ratzinger bíboros (1998), majd a Magyar Püspöki Kar ajándékként pápaként pedig kelyhet (2008). Missziós keresztje - mely eredetileg a 2007. évi budapesti városmisszióra készült - a Budapesten 2021-ben megrendezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szimbóluma lett, amelyet Ferenc pápa előzőleg Rómában megáldott. A keresztet behálózó levelesindás mintázat az ősi magyar életfamotívumból ered. Középpontjában ezüst tokban egy Szent Kereszt-ereklye látható, melyet a magyar, illetve magyar vonatkozású boldogok és szentek ereklyéi vesznek körül.

Feleségével együtt tagja volt a Magyar Schönstatt Családmozgalomnak. A közösség féltve őrzött alkotása az óbudavári Schönstatt-Kápolna oltárkeresztje, melyen a megfeszített Krisztus mellett állva Szűz Mária kehelybe fogja fel Szent Fia vérért. Ennek másolatát 2009-ban feleségével együtt személyesen adta át XVI. Benedek pápának. Feleségével öt gyermeket neveltek fel. 2000-től tagja volt a Jeruzsálemi Szent Sír lovagrendnek is.

A halála előtti napokban feleségével az éves nyári schönstatti-családnapokon vett részt. A hét csúcspontja a 2009. július 9-én délután tartott ünnepi szentmise volt, amelyben a házaspárok felajánlották életüket Szűz Máriának. Ők is így tettek, majd az esti harangszó kondításakor váratlanul elhunyt. 46. születésnapján, július 25-én a budapesti Zugligeti Szent Család Plébániatemplomban helyezték örök nyugalomra. A Magyar Schönstatt Családmozgalom, a schönstatt közösség 2014-ben kezdeményezte a boldoggá avatását.

Kiemelkedő munkásságát életében és halála után díjakkal ismerték el. A Váci Püspökségtől 1999-ben Pro Dioecesi Vaciensi-kitüntetésben részesült, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009 decemberében posztumusz Pro Ecclesia Hungariae-díjjal tüntette ki, 2013-ban pedig posztumusz Magyar Örökség díjas lett.

2006-ban kapott felkérést a Pátyon épülő templom vöröslemez-kapujának megtervezésére. Haláláig tervezte azt, amelynek hat kazettája még életében el is készült, és a felépült templomba került. Érett korszakának ez a fő műve, mely a bizánci, a szkíta, a grúz, az örmény, a honfoglaláskori magyar művészet és az Árpád-kori stilizálás jegyeit egyaránt hordozza -, sajátos egyéni módon, nagy kifejező erővel. A kapu mottója: „A Te arcodat keresem, Uram!”

Zsolnay Béla (1916- 2008)

címzetes apát, püspöki tanácsos, pátyi plébános

Párkányban született 1916. június 10-én egy tizenkét gyermekes nagycsalád hatodik gyermekeként. Édesapja, Szkalka Lajos (1885-1963) az Érseki Tanítóképző mintaiskolájának volt a tanára, katolikus tankönyvíró; édesanyja, Végh Ilona (1885-1978) pedig tanítónő. A keresztségben a prágai vértanú püspök, Adalbert nevét kapta. Magyarország trianoni határának véglegesítésekor a Csehszlovákiához került Párkányból a család Esztergomba költözött. Gimnáziumi tanulmányait előbb az esztergomi bencéseknel, majd a 6-7-8. osztályt Kalocsán, a jezsuitáknál végezte, ahol 1934-ben érettségizett.

Érettségi után 1934. július 30-án belépett a Jézus Társaságába, ahol a noviciátus elvégzése után filozófiát Kalocsán és Budapesten tanult. Egészségi állapota miatt hét év után, 1941-ben elhagyta a jezsuita rendet. Két évig Budapesten jogi tanulmányokat folytatott, majd papi hivatást érzett, ezért felvételét kérte a Székesfehérvári Egyházmegyébe. Teológiai tanulmányait a Központi Szeminárium-ban végezte. A Zsolnay nevet édesapja 1946-ban vette föl, és ezt gyermekei – így

Béla fia – is követték. Egészségi állapota miatt csak 1947. október 18-én Ráckevén szentelték pappá. Első állomáshelyén Ráckevén 1947-1950 között káplán volt, ahol a későbbi megyéspüspök, Kisberk Imre (1906-1982) volt a plébános. Ezután rövid ideig, 1950 júniusától 1951 augusztusáig Shvoy Lajos (1879-1968) megyéspüspök titkára volt Székesfehérváron. 1951. október 31-én hat hónapra szóló kinevezéssel lelkészként érkezett Pilisligetre – a régi és a mai Klotildligetre –, ahol végül 46 évig végezte a lelkipásztori szolgálatot, 1965-től, mint plébános. 1965-től másfél évig Svájcban és a Német Szövetségi Köztársaságban tanult németül és franciául. Mindkét országban tanulmányozta azt, hogy hogyan próbálják végrehajtani II. Vatikáni Zsinat (1963-1965) határozatait. Hosszabb tartózkodását követően nyári szabadságait is ezekben az országokban töltötte helyettesítéssel. Az ezért kapott jövedelmét a ligeti egyházközségre fordította, a templom mellett felépítette a plébániát.

Egészségének gyengesége egy életen át kísérte. A Gondviselés ennek ellenére – vagy éppen ezért, mert vigyáznia kellett magára – hosszú papi élettel ajándékozta meg őt magát és híveit. A zsinati teológiai képviselője, a magyar nyelvű liturgia fáradhatatlan előmozdítója volt. Teológiai igényesség és lelkipásztori bölcsesség jellemezte. A klasszikus zene nagy kedvelője volt, plébániáján rendszeresen, közösségben hallgattak zenét a legmodernebb UHER hanglemezzel. Ebből alakultak ki a piliscsabai egyházzenei napok, amelyeknek egyik fő szervezője az egyházközség világi elnöke, Csíky Gábor volt. Az elsők között volt Csepel motorkerékpárja, hogy lelkipásztori szolgálatot a filiában el tudja látni; majd kétütemű Wartburg autója, hogy a rá bízott közösségek ügyeit intézni tudja. Lelkipásztori munkája elismeréseként 1975-ben püspöki tanácsos, majd 1996-ban, nyolcvan éves korában címzetes apát lett. 1997-ben, nyugdíjazását követően Jászfaluba költözött, abba a filiába, amelyet 1958-ban ő vett át a tinnyei plébánostól, és amelynek ő építette fel első kápolnáját 1972-ben.

1999 decemberében került Pátyra adminisztrátorként, ahol az akkor még kis létszámú katolikus közösség élére állva hozzájárult egy katolikus templom alapjainak letételéhez. Saját megfogalmazása szerint néhány hónapra jött Pátyra, amíg az Úr magához nem szólítja. Pátyi szolgálata hét évig tartott, amely alatt 2000-ben megalapította a Pátyi Római Katolikus Templomért Alapítványt, majd Takács Nándor székesfehérvári püspök (1927-2016) által bemutatott szentmisén 2000. június 17-én sor kerülhetett az új templom alapkövének megáldására és letételére. 2006 decemberében vonult vissza. 2008. február 4-én, 92 éves korában hunyt el. Temetési menete február 14-én Pátyról indult, a régi plébániáról. Koporsóját imádság keretében elvitték az épülő új templomhoz, majd onnan Piliscsabára, ahol a temetése volt. Sírja a piliscsabai temetőben van.

**Ozsvári Csaba körmeneti kereszt terve, Budakeszi plébánia tulajdona,
az Ozsvári Csaba terem keresztje**

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen
terjesztett időszaki kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)
www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen
közlünk

A kiadványt támogatta:
Nemzeti Együttműködési Alap
(NEAO-KP-1-2024/1-000705)

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.